

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 26. maj 2015
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Vedr.:	Et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015 - Rådets konklusioner

På mødet den 26. maj 2015 vedtog Rådet konklusionerne som gengivet bilaget til denne note.

Et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015**- Rådets konklusioner -****I. Indledning**

1. Dagsordenen for perioden efter 2015 udgør en oplagt mulighed for at tage fat på de indbyrdes forbundne udfordringer i forbindelse med fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling. Det er en vigtig prioritet for EU og dets medlemsstater at udnytte denne mulighed maksimalt. I sine konklusioner af 16. december 2014 fastlagde Rådet EU's holdning til, hvordan det kan ske på en universel og forandrende måde. Nærværende konklusioner supplerer konklusionerne fra december 2014 og videreudvikler de aspekter af det nye globale partnerskab, der er nødvendige for at opfylde målene for bæredygtig udvikling.
2. For at gennemføre en så vidtrækkende dagsorden er det nødvendigt med et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling. Det bør forandre og styrke den måde, hvorpå det internationale samfund arbejder sammen.
3. Der er allerede gjort betydelige fremskridt. Forslaget fra den åbne arbejdsgruppe om målene for bæredygtig udvikling, rapporten fra den mellemstatslige ekspertkomité vedrørende finansiering af bæredygtig udvikling og FN's generalsekretærs sammenfattende rapport viser, at en aftale om en ambitiøs udviklingsdagsorden for perioden efter 2015 for mennesker og for planeten, hvor ingen lades i stikken, er inden for rækkevidde.

4. Vigtige internationale begivenheder i år vil bane vejen for en ny global ramme for fastsættelse af vores fælles prioriteter for de kommende år. Et vellykket resultat af den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering i juli i Addis Abeba ("konferencen i Addis Abeba") er vigtigt af hensyn til at opnå enighed om en sammenhængende og forandrende handlingsramme på De Forenede Nationers topmøde med henblik på vedtagelse af udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 i New York og den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer i Paris i december. Resultatet af de tre processer bør styrke og fremhæve synergier mellem og sidegevinster ved fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling, herunder klimaændringer.
5. Vi hilser Kommissionens meddelelse "Et globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015" velkommen som et vigtigt bidrag til videreudvikling af EU's og dets medlemsstaters holdning.

II. Vejledende principper for et nyt globalt partnerskab

6. I Rådets konklusioner fra december 2014 fastsættes en række vejledende principper for et nyt globalt partnerskab. Vi bekræfter disse principper om universalitet, fælles ansvar, gensidig ansvarlighed, hensyntagen til respektive kapaciteter og en tilgang med inddragelse af mange forskellige interessenter. Det nye globale partnerskab bør også bygge på og fremme menneskerettigheder, lighed, ikkeforskelsbehandling, demokratiske institutioner, god regeringsfølelse, retsstatsprincippet, rummelighed, miljømæssig bæredygtighed og respekt for klodens begrænsninger. Kvinders rettigheder, ligestilling mellem kønnene, empowerment af kvinder og piger er ud over at være mål i sig selv også et vigtigt middel til gennemførelse og bør fremmes på alle niveauer.

7. Det nye globale partnerskab bør bygge på og også gå videre end MDG-mål 8 og afspejle paradigmeskiftet til en universel og inklusiv forandringsdagsorden. Det hele kan bidrage meningsfyldt til at gennemføre denne dagsorden. Nationalt ejerskab og ansvarlighed bliver af stor betydning for dagsordenen for perioden efter 2015 og dens gennemførelse, herunder gennem tilsagn på passende niveauer og instrumenter såsom strategier for bæredygtig udvikling. Alle skal give tilsagn og derved afspejle dagsordenens universalitet samt de forskellige og voksende muligheder og ændringer i den globale økonomi. EU og dets medlemsstater er rede til at spille deres fulde rolle, herunder gennem internationalt engagement og national gennemførelse. Vi forventer også, at andre partnere - herunder nye aktører - bidrager i rimelig grad. For at imødegå globale udfordringer skal vi udforme vores tilsagn på baggrund af fælles ansvar.
8. Den nye dagsorden bør sigte mod at udrydde fattigdom i alle dens former og opnå bæredygtig udvikling i dens tre dimensioner på en afbalanceret og integreret måde. Den må ruste vores beslutsomhed til at udrydde fattigdom i løbet af én generation ved at bygge på og supplere de resterende MDG-mål. Midlerne til gennemførelse er en vigtig del af dagsordenen for perioden efter 2015 og skal betragtes samlet. Konferencen i Addis Abeba bør ikke alene vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Monterreykonsensusen og Dohaerklæringen, men også være fremadrettet og omfatte alle midler til gennemførelse, herunder rammepolitikker, der åbner nye muligheder, og mobilisering og effektiv brug af finansielle og andre midler. Den bør anvende en integreret tilgang og behandle de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling på en balanceret måde, fremme politikkohærens og omfatte tilsagn og delmål fra alle aktører. Konferencens slutdokument bør opfattes som søjlen for gennemførelsesmidlerne under dagsordenen for perioden efter 2015.

III. Centrale elementer i det globale partnerskab

9. EU og dets medlemsstater betragter følgende som værende centrale elementer i en samlet tilgang til gennemførelsesmidlerne i forbindelse med et nyt globalt partnerskab: i) etablering af et gunstigt og befordrende politisk miljø på alle niveauer, ii) udvikling af kapacitet til at levere, iii) mobilisering og effektiv brug af indenlandsk offentlig finansiering, iv) mobilisering og effektiv brug af international offentlig finansiering, v) mobilisering af den indenlandske og internationale private sektor, vi) fremme af handel og investeringer, vii) fremme af forskning, teknologi og innovation og viii) tackling af udfordringerne i forbindelse med migration og udnyttelse af de positive virkninger. Et virkeligt globalt partnerskab har desuden behov for strenge bestemmelser om overvågning, ansvarlighed og revision, der skal være en integrerende del af dagsordenen for perioden efter 2015.

i) Et gunstigt og befordrende politisk miljø på alle niveauer

10. Uden en sund politik- og reguleringsramme vil ingen af de andre gennemførelsesmidler have en varig virkning. Alle lande bør sikre, at der iværksættes passende politikker, herunder f.eks. gennem effektive lovgivnings- og reguleringsrammer, med henblik på at gennemføre dagsordenen for perioden efter 2015 og opfylde målene for bæredygtig udvikling.
11. Alle lande skal fremme effektive og inklusive institutioner og udvikle gennemsigtige politikker, der bygger på retsstatsprincippet og menneskerettighederne, fremmer ikkeforskelsbehandling, kvinders rettigheder, lighed mellem kønnene og empowerment af kvinder og piger, ansvarlighed samt effektiv deltagelse af civilsamfundet. Fremme af fredelige og inklusive samfund, god regeringsførelse på alle niveauer og adgang til retlig prøvelse for alle er et afgørende middel til gennemførelse af dagsordenen og et vigtigt mål i sig selv. Dette omfatter styrkelse af forbindelsen mellem fred, menneskerettigheder og bæredygtig udvikling samt sikring af effektive systemer til budgettering, kontrol med udgifter og bekæmpelse af korruption.

12. Skrøbelige og konfliktramte stater kræver særlig opmærksomhed og vedvarende internationalt engagement for at opnå bæredygtig udvikling. Stats- og fredsofbygningsmål er afgørende for at udvikle indenlandsk kapacitet til at integrere økonomiske, sociale og miljømæssige hensyn fuldt ud med sikkerheds- og udviklingshensyn.
13. Reguleringsinstrumenter kan kombineres med økonomiske instrumenter som f.eks. skattemæssige incitamenter, betalinger for økosystemtjenester, CO₂-prissætning, herunder navnlig ved hjælp af markedsmekanismer og emissionshandelssystemer, og omlægning af skattebyrder. Princippet om, at forureneren betaler, er en nyttig rettesnor for valg og udformning af politikinstrumenter. Andre centrale politikredskaber omfatter bæredygtige offentlige udbud og gradvis afskaffelse af miljøskadelig støtte, som er uforenelig med bæredygtig udvikling, herunder til fossilt brændsel, og fremme af løsninger, der er ressourceeffektive, klimasmarte, og som bidrager mere effektivt til fattigdomsudryddelse. Bæredygtig forvaltning af naturressourcer er også afgørende i denne forbindelse.
14. Fuld og produktiv beskæftigelse og ordentligt arbejde, herunder gennemførelse af arbejdsstandarder, der følger bl.a. ILO's konventioner og henstillinger, er afgørende for at tackle uligheder og social eksklusion. Der bør ydes tilstrækkelig social mindstebeskyttelse, og rummelige og retfærdige udviklingsforanstaltninger bør integreres i de relevante socioøkonomiske politikker. Arbejdsmarkedets parterets ret til frit at forhandle og indgå kollektive overenskomster er af stor betydning. Den sociale dialog er afgørende for at styrke demokratiet og øge gennemsigtigheden. For at bekæmpe uligheder bør de nationale love, politikker og praksisser desuden være inklusive og sikre adgang til prismæssigt overkommelige og tilstrækkelige kvalitetstjenesteydelser og kvalitetsvarer uden forskelsbehandling. Der skal være særlig fokus på de mest ugunstigt stillede og sårbare, herunder børn, ældre og handicappede samt marginaliserede grupper og oprindelige folk. Alle lande bør fremme investeringer i menneskelig kapital gennem uddannelse og kompetenceudvikling og sikre adgang til grundlæggende tjenesteydelser som f.eks. sundhed og uddannelse.

15. Hvis dagsordenen for perioden efter 2015 skal blive en succes, kræver det politikkoherens på alle niveauer. Lande på alle udviklingstrin bør sikre, at deres politikker bidrager konsekvent til deres prioriteter for bæredygtig udvikling, både nationalt og internationalt. Desuden bør alle udviklede mellemindkomstlande i den øverste halvdel og nye vækstøkonomier forpligte sig til at vurdere den virkning, deres politikker har på fattigere lande. Politikkoherens kræver passende koordinering, regelmæssig dialog mellem interessenter og evaluering af politikker.
16. EU og dets medlemsstater vil fortsat arbejde fuldt og helt for at sikre udviklingsvenlig politikkoherens som et centralt bidrag til de kollektive bestræbelser for at nå en bredere politikkoherens for bæredygtig udvikling. Inden for EU går vi også helhjertet ind for at skabe betingelserne for intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst, herunder gennem Europa 2020-strategien, EU-strategien for bæredygtig udvikling og det syvende miljøhandlingsprogram. Europa 2020-strategien indeholder f.eks. mål vedrørende beskæftigelse, investeringer i forskning og udvikling, klimaændringer og energi, uddannelse, fattigdom og social inklusion samt initiativer, bl.a. vedrørende ressourceeffektivitet. Processer som f.eks. revisionen af Europa 2020 vil kunne anvendes til at dele bedste praksis og opbygge viden og bevidsthed i alle EU's medlemsstater, bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling.

17. På globalt niveau vil gennemførelsen af dagsordenen for perioden efter 2015 også kræve et effektivt internationalt institutionelt system, der bygger på og videreudvikler eksisterende strukturer og processer, og et stærkere finansielt og økonomisk samarbejde. EU og dets medlemsstater vil bidrage til at forbedre det regionale og globale samarbejde og arbejde for at sikre, at multilaterale institutioner optræder sammenhængende og supplerer hinanden ved at rette blikket mod synergivirkninger og forbindelser mellem politikker overalt, hvor det er muligt. Passende tilvejebringelse og beskyttelse af globale offentlige goder samt bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion kræver også koordinerede internationale politikker og foranstaltninger og effektiv gennemførelse heraf, f.eks. gennem internationale rammer som Sendairammen for perioden efter 2015 for katastrofebygelse og tiårsrammen for programmer vedrørende mønstre for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion – og internationale aftaler om klima, biodiversitet, ørkendannelse, vand, kemikalier og affald, økosystemer, skove og have. Klimaforandringerne forværrer de problemer, der er forbundet med både fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling, og klimaproblematikker bør derfor aktivt integreres i dagsordenen for perioden efter 2015 og i det globale partnerskab, der skal understøtte den. Dagsordenen for perioden efter 2015 skal være i overensstemmelse med folkeretten, herunder navnlig fuld overholdelse af FN's havretskonvention (UNCLOS). De nationale politikker bør være forenelige med de internationale retlige rammer, herunder den internationale menneskerettighedslovgivning. EU og dets medlemsstater vil fortsat bidrage til at styrke og udvikle de internationale rammer.

ii) Udvikling af kapacitet til at levere

18. Vi understreger betydningen af effektive institutioner og af at have den nødvendige kapacitet og de nødvendige menneskelige kompetencer til at gennemføre dagsordenen. Dette omfatter sikring af kapacitet til at udforme og gennemføre politikker til at tackle udfordringerne i forbindelse med bæredygtig udvikling og til at vedtage foranstaltninger, indsamle data, vurdere resultaterne og evaluere strategier.
19. Alle partnere i det internationale samarbejde bør styrke kapacitetsudvikling og fremme teknisk samarbejde ved inddragelse af alle interessenter og ved at gøre en særlig indsats i de mindst udviklede lande (LDC-landene), i skrøbelige og konfliktramte stater og små udviklingsøstater (SIDS).

20. Udvikling af kapacitet til at levere kræver også et gunstigt miljø for civilsamfundet på såvel nationalt som internationalt plan. En inklusiv inddragelse af borgere og civilsamfundet er nøglen til at fremme demokratisk ejerskab, udviklingseffektivitet og holdbare resultater. Partnerskaber med mange forskellige interessenter kan bidrage til bæredygtig udvikling og samle viden og erfaring fra en lang række aktører.
21. EU og dets medlemsstater er fortsat fast besluttet på at forbedre og integrere støtte til kapacitetsudvikling inden for alle områder af det globale partnerskab gennem en tilgang med mange forskellige interessenter. Lokale og subnationale myndigheder vil også være i front, når det gælder gennemførelsen af dagsordenen for perioden efter 2015. Udvikling af kapacitet i partnerlandene er en vigtig faktor med henblik på at øge udviklingseffektiviteten, og EU og dets medlemsstater bidrager allerede til peer-to-peer-læringsprocesser og -netværk via initiativer som f.eks. programmer for teknisk samarbejde og institutionel udvikling. EU vil optrappe sin støtte til kapacitetsopbygning, bl.a. inden for statistik og overvågning i partnerlandene.
22. EU bør i sine kapacitetsopbygningsaktiviteter øge brugen af sine medlemmers erfaringer med overgangsprocesser. I den forbindelse hilser Rådet med tilfredshed EU-medlemsstaternes tilbud om at gøre deres erfaringer og ekspertise bredt tilgængelige, f.eks. gennem anvendelse af kompendiet over europæiske erfaringer med overgangsprocesser.

iii) Mobilisering og effektiv brug af indenlandsk offentlig finansiering

23. Indenlandsk offentlig finansiering er langt den største kilde til stabil og direkte tilgængelig finansiering for de fleste regeringer og er derfor det afgørende punkt i finansieringen af bæredygtig udvikling. De nationale regeringer har det primære ansvar for effektiv mobilisering og anvendelse af offentlige midler. Desuden er skatte- og afgiftsområdet, både på udgifts- og opkrævningssiden, en vigtig bestanddel af den sociale kontrakt, der understøtter national ansvarlighed.
24. Alle lande bør forpligte sig til at nå et offentligt indtægtsniveau, så de bedst muligt på et holdbart grundlag og på nationalt plan kan finansiere fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling, bl.a. ved at styrke de institutioner, der er ansvarlige for indtægtspolitik og opkrævning af indtægter samt tilsyn hermed.

25. Vi understreger betydningen af at integrere bæredygtig udvikling i indenlandsk offentlig finansiering. Dette kan opnås ved hjælp af politikker og redskaber såsom naturkapitalregnskaber og budgetlægning, der tager hensyn til kønsaspektet, og som gør op med uligheder.
26. Alle lande bør forpligte sig til god regeringsførelse og sikre, at de råder over systemer til effektiv og gennemsigtig forvaltning af offentlige ressourcer, herunder gennem offentlige udbud, og bæredygtig forvaltning af naturressourcer og de dermed forbundne indtægter. Der er behov for at styrke foranstaltninger vedrørende revision, bekæmpelse af svig, bekæmpelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af korruption, forbedre skatteforvaltningen og bekæmpe ulovlige finansielle strømme, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Finansielle gennemsigtighedsforanstaltninger bør styrkes; disse kan omfatte regnskabsaflæggelse for hvert enkelt land og tilsvarende udvekslinger med samme formål mellem relevante myndigheder, bedre offentlige regnskabssystemer, registre over egentligt ejerskab af virksomheder og registre over egentligt ejerskab for truster, der har skattemæssige konsekvenser, og en styrket efterforsknings- og retshåndhævelsesindsats. Resultaterne fra G20 og OECD i den henseende, herunder projektet vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), bør tages i betragtning og gennemføres. Gennemsigtigheden og ansvarligheden i udvindingsindustrien bør også øges, f.eks. gennem offentliggørelse af betalinger til staten.
27. Der kræves internationalt samarbejde for at tackle skatteunddragelse og skatteundgåelse og ulovlige finansielle strømme, herunder i skattely, og for at sikre et gennemsigtigt, samarbejdsbaseret skattemiljø, der muliggør mobilisering af indenlandske indtægter. Der bør gives passende støtte til landene, så de kan udvikle kapacitet til at spille en større rolle i forbindelse med disse spørgsmål.
28. Lande har brug for løbende, langsigtet adgang til finansiering fra en række kilder. Bæredygtig gældsfinansiering, som understøttes af effektiv gældsstyring og følger IMF's og Verdensbankens ramme for gældbæredygtighed, er et helt grundlæggende aspekt af finansiell stabilitet.

29. EU og dets medlemsstater er fast besluttet på at fortsætte med at yde støtte til udviklingslandene for at styrke deres forvaltning af de offentlige finanser, herunder skattesystemerne. De specifikke udfordringer i LDC-landene og i skrøbelige og konfliktramte stater kræver særlig opmærksomhed. EU og dets medlemsstater vil yderligere fremme et gennemsigtigt, samarbejdsbaseret og retfærdigt internationalt skattemiljø i overensstemmelse med principperne for god regeringsførelse.

iv) Mobilisering og effektiv brug af international offentlig finansiering

30. International offentlig finansiering er fortsat en vigtig katalysator i den samlede finansiering, der er til rådighed for udviklingslandene, navnlig dem, som har størst behov, herunder skrøbelige og konfliktramte stater. Den omfatter ikke alene officiel udviklingsbistand (ODA), men også andre officielle strømme, Syd-Syd-samarbejde og trepartssamarbejde, som er vokset betydeligt i omfang og betydning i de senere år.
31. EU og dets medlemsstater er generøse ydere af officiel udviklingsbistand med et årligt bidrag, der udgør mere end halvdelen af den offentlige udviklingsbistand i de seneste år. Selv om den officielle udviklingsbistand kvantitativt er af beskeden størrelse for udviklingslandene som helhed, er det en vigtig finansieringskilde for LDC-lande og skrøbelige stater, som særlig mangler national kapacitet til at skaffe finansiering fra andre kilder. Officiel udviklingsbistand kan også bidrage til at øge virkningen af andre gennemførelsesmidler, navnlig offentlig indenlandsk finansiering og investeringer fra den private sektor, men også videnskab, teknologi og innovation.
32. EU bekræfter derfor sit kollektive tilsagn om at nå ODA-målet på 0,7 % af BNI inden for tidsrammen for dagsordenen for perioden efter 2015. De medlemsstater, der tiltrådte EU før 2002, bekræfter på ny deres tilsagn om at nå ODA-målet på 0,7 % af BNI, under hensyntagen til de budgetmæssige omstændigheder, mens de, der har nået dette mål, forpligter sig til at fastholde deres bidrag på eller over målet; de medlemsstater, der tiltrådte EU efter 2002, tilstræber at hæve deres ODA til 0,33 % af BNI.

33. Det internationale samfund bør også medvirke til at målrette midlerne mod de områder, hvor behovet er størst, især LDC-lande og lande, der er præget af skrøbelighed og konflikt. Inden for rammerne af de samlede ODA-tilsagn og under fuld hensyntagen til de enkelte medlemsstaters prioriteter med hensyn til udviklingsbistand bekræfter EU på ny sit tilsagn om støtte til LDC-landene. EU forpligter sig til kollektivt at nå ODA-målet på 0,15-0,20 % af BNI til LDC-landene på kort sigt og nå op på 0,20 % af BNI til LDC-landene inden for tidsrammen for dagsordenen for perioden efter 2015.
34. I tråd med den sammenfattende rapport fra FN's generalsekretær vil det være nødvendigt med tilsagn fra alle, herunder de udviklede lande og de øverste mellemindkomstlande samt vækstøkonomierne, for at nå målene for bæredygtig udvikling. EU og dets medlemsstater opfordrer andre højindkomstlande til også at forpligte sig til at nå ODA-målet på 0,7 % af BNI og ODA-målene på 0,15-0,20 % af BNI for LDC-landene inden for tidsrammen for dagsordenen for perioden efter 2015. Vækstøkonomierne og de øverste mellemindkomstlande bør ligeledes øge deres finansielle støtte til udviklingslandene og til LDC-landene i særdeleshed og bør fastsætte mål herfor inden for tidsrammen for dagsordenen for perioden efter 2015.
35. EU erkender desuden de særlige udfordringer, som udviklingslandene i Afrika står over for, og understreger i denne forbindelse betydningen af at målrette den officielle udviklingsbistand til Afrika under fuld hensyntagen til de enkelte medlemsstaters prioriteter med hensyn til udviklingsbistand. EU gentager sit stærke politiske tilsagn over for Afrika og forpligter sig til yderligere at prioritere og øge sin finansielle bistand til Afrika. EU minder om tidligere internationale engagementer over for kontinentet og ser frem til at nå til enighed om markante internationale tilsagn over for Afrika i forbindelse med de internationale konferencer, der er planlagt i 2015.

36. Alle internationale offentlige midler fra alle parter bør bidrage til at støtte fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling på en afbalanceret og integreret måde, der både er klimasmart og klimarobust og økosystemtolerant. Midlerne bør ydes og anvendes effektivt og produktivt i overensstemmelse med principperne for udviklingseffektivitet, herunder ejerskab, gennemsigtighed, gensidig ansvarlighed og fokus på resultater. Alle parter, der stiller midler til rådighed, bør stræbe efter at opfylde de internationale tilsagn om at tilvejebringe rettidige, omfattende og fremadrettede oplysninger om strømme af udviklingsmidler ved hjælp af open data-standarder. Det er nødvendigt med bestræbelser fra alle parter for at begrænse fragmentering af den internationale udviklingssamarbejdsarkitektur og dermed åbne mulighed for en effektiv gennemførelse på landeniveau. Med henblik herpå kan fælles finansieringsmekanismer og risikobegrænsningsinstrumenter, herunder gennem multilaterale kanaler, anvendes til især tilvejebringelse af globale offentlige goder. Endvidere er det vigtigt at anerkende og tilskynde yderligere til de bestræbelser, der gøres i tillæg til og ud over den officielle udviklingsbistand, til støtte for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling. Og i den forbindelse ser vi frem til den igangværende diskussion med alle relevante interessenter om et nyt statistisk mål, der supplerer ODA, for den samlede offentlige støtte til bæredygtig udvikling.
37. EU og dets medlemsstater er fast besluttet på at øge effektiviteten i deres egne udviklingspolitikker i overensstemmelse med deres forpligtelser under det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, der tilbyder ekspertise med henblik på kvalitetspartnerskaber, herunder bedste praksis, og følge de internationalt anerkendte Busanprincipper for effektivt udviklingssamarbejde. Vi opfordrer andre til at gøre det samme.

38. Innovativ finansiering kan antage mange former og har til formål at mobilisere og yde midler på en forudsigelig, pålidelig og effektiv måde samt diversificere de finansielle værktøjer, der er bestemt til udvikling. Det internationale samfund bør fortsat undersøge brugen af innovative kilder og mekanismer til at kanalisere international offentlig finansiering, såsom EU's blandingsfaciliteter, og tiltrække yderligere finansiering såsom internationale afgifter og skatter på globaliseringsgevinster med henblik på fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling, herunder tiltag på klimaområdet. Rådet anerkender endvidere potentialet i blanding med henblik på finansiering af projekter, der ellers ikke ville tiltrække midler og private investorer pga. deres høje risikoprofil og/eller lave rentabilitet. I denne forbindelse opfordrer Rådet til, at der lægges vægt på diversificering af den finansiering, som frigives ved blanding, både fra den offentlige og den private sektor. Blanding bør tage fuldt hensyn til gælds bæredygtighed og ansvarlighed og ikke medføre markedsforstyrrelser og budgetrisici.
39. De internationale finansielle institutioner og multilaterale og bilaterale udviklingsbanker er afgørende aktører for at nå målene for bæredygtig udvikling. De er vigtige for at yde målrettet udviklingsfinansiering og finansiering til tilvejebringelse af globale offentlige goder, herunder gennem støtte til overgangen til kulstoffattige økonomier, og de bør videreudvikle deres instrumenter til at virke som løftestang for privat finansiering og begrænse risiciene, idet de sikrer, at de supplerende midler rettes mod finansiering af målene for bæredygtig udvikling inden for deres respektive mandater. De internationale finansielle institutioner bør øge støtten til god regeringsførelse, herunder gennemsigtige og retfærdige skattesystemer og bekæmpelse af ulovlige finansielle strømme. Miljømæssige og sociale beskyttelsesforanstaltninger vil være afgørende i alle de internationale finansielle institutioners operationer, især ved udvikling af bæredygtig infrastruktur, og de internationale finansielle institutioner bør indtage en ledende rolle i denne forbindelse. EU hilser de internationale finansielle institutioners bebudede støtte til gennemførelse af dagsordenen for perioden efter 2015 velkommen¹.

¹ Udviklingskomitéens kommuniké fra forårsmøderne i Verdensbanken og IMF, april 2015.

40. EU og dets medlemsstater anerkender behovet for navnlig i tilstrækkelig grad at mobilisere de strømme af ODA og andre finansieringskilder, der går til byer og andre lokale og subnationale myndigheder, og vil give tilstrækkelig kapacitetsopbygning til at hjælpe disse myndigheder mere effektivt med at mobilisere og anvende offentlig og privat finansiering.

v) Mobilisering af den indenlandske og internationale private sektor

41. Udnyttelse af det potentielle private iværksætter, herunder gennem offentlig-private partnerskaber, er afgørende for bæredygtig udvikling. Økonomisk vækst anført af den private sektor er den primære kilde til jobskabelse og bidrager som sådan til fattigdomsbekæmpelse. Den private sektor bør inddrages fuldt ud i gennemførelsen af dagsordenen for perioden efter 2015. Privat finansiering, herunder finansiering fra institutionelle investorer, udgør et større beløb end alle offentlige midler tilsammen. Det er afgørende at skabe et befordrende og stabilt erhvervsklima for den private sektor og investeringer, herunder lige konkurrencevilkår, ligesom ansvarlige og effektive institutioner, der fungerer efter retsstatsprincippet, også er afgørende. Instrumenter, såsom OECD's politikramme for investeringer (PFI), er værdifulde værktøjer til at støtte regeringerne i vurderingen af erhvervsklimaet og udformningen af reformer. Den private sektor kan være drivkraft for forandring i retning af større produktivitet, ressourceeffektivitet, bæredygtig energi, øget modstandsdygtighed samt mere bæredygtigt forbrug og mere bæredygtig produktion ved at tage fat på spørgsmål som miljø, gennemsigtighed, indflydelse og selvstændiggørelse, ordentligt arbejde og adgang til social beskyttelse.
42. Inklusive og stabile finansielle systemer er vigtige for mobilisering af lokal kapital fra den private sektor. Derfor skal vi støtte en befordrende politik- og reguleringsramme for den finansielle sektor, styrkelse af den finansielle infrastruktur samt opbygning af kundeorienterede og bæredygtige finansielle institutioner, som mobiliserer indenlandsk opsparing.

43. Vi understreger betydningen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og socialøkonomiske virksomheder for jobskabelse og bæredygtig udvikling samt den afgørende rolle, som de små landbrugere spiller. Bestræbelserne på at forbedre adgangen til finansiering for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder samt på at øge den finansielle inklusion, navnlig med henblik på kvinders økonomiske indflydelse, bør intensiveres. Der er behov for at tilskynde til en gradvis formalisering af den uformelle sektor. Vi bør tage ved lære af erfaringer, dele ekspertise og yde støtte til kapacitetsopbygning med henblik på at opnå dette.
44. Virksomhedernes sociale ansvar (VSA), herunder den miljømæssige dimension, bør være et centralt element i investeringer i den private sektor. Det bør omfatte overholdelse og gennemførelse af internationalt anerkendte retningslinjer og principper, som f.eks. FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, ILO's trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO's) 26000-standard om social ansvarlighed, FN's Global Compact-initiativ og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, idet der desuden bygges på eksisterende internationale aftaler såsom de multilaterale miljøaftaler. Der kræves en yderligere indsats for at forbedre due diligence, sikre tilstrækkelig risikovurdering, øge markedsgevinsterne som følge af VSA og forbedre virksomhedernes offentliggørelse af ledelsesmæssige, sociale og miljømæssige oplysninger samt rapportering om bæredygtighed. Virksomhederne bør tilskyndes til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder ved hjælp af tiltag, der bidrager til kvinders økonomiske indflydelse, herunder andelen af kvinder i beslutningsprocessen på alle niveauer, idet der skabes lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi. Der er behov for passende og effektive rammer for at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder med hensyn til miljømæssige, sociale og finansielle spørgsmål. Vi vil fortsætte med at samarbejde med den private sektor om at fremme ansvarlige globale værdikæder, fremme en mere bæredygtig anvendelse af ressourcer og investering i naturkapital samt begrænse ulovlige finansielle strømme.

45. Hvis potentialet i den private sektor skal udnyttes, og der skal mobiliseres yderligere privat finansiering, bl.a. fra fonde og velgørenhed, skal de rette incitamenter fastsættes, herunder gennem politikker og regulering. Innovative finansielle instrumenter, som f.eks. blanding under anvendelse af egenkapital, lån og garantier, kan have stor betydning for mobilisering af private investeringer i politiske prioriteter, som støtter bæredygtig udvikling og fattigdomsudryddelse. Blanding kan anvendes til at virke som løftestang for privat finansiering til udvikling ved at fordele risikoen og mindske omkostningerne. Disse instrumenter kan bl.a. bidrage til grøn vækst, jobskabelse og innovation samt støtte indsatsen på klimaområdet.

vi) Fremme af handel og investeringer

46. Handel er en af de centrale faktorer med henblik på inklusiv vækst og bæredygtig udvikling, og det er et afgørende middel til gennemførelse af dagsordenen for perioden efter 2015. EU anerkender Verdenshandelsorganisationens kompetence med hensyn til handelsspørgsmål på globalt plan. På nationalt plan har hvert land det primære ansvar for at maksimere de potentielle fordele ved handel gennem god regeringsførelse, forsvarlige politikker, en stabilreguleringsramme, der er gunstig for den private sektor og bæredygtigt iværksætteri, innovation, investeringer og bæredygtig styring af forsyningskæden. Dette kan fremmes gennem bistand til handel og kapacitetsopbygning i forbindelse hermed. Alle udviklede lande og vækstøkonomier bør i højere grad målrette deres bistand til handel mod udviklingslande, idet en større andel af bistanden til handel afsættes til LDC-lande og andre udviklingslande, der har det største behov. Bestræbelserne bør koncentrerer om LDC-lande og andre udviklingslande, der har det største behov. Der bør tages hensyn til behovene hos udviklingslande, der er indlandsstater, for hvem handelslettelse og handelsinfrastruktur er afgørende drivkræfter for udvikling, og hos små udviklingsøstater. De medlemmer af Verdenshandelsorganisationen bør udarbejde kommercielt meningsfulde præferencer for LDC-tjenesteydelser og -tjenesteydere inden for rammerne af fritagelsen under GATS for så vidt angår tjenesteydelser fra LDC-landene. Det er vigtigt at fremme det regionale niveau. Der bør tages behørigt hensyn til det regionale samarbejde, da regionale og interregionale handelsaftaler har potentiale til at støtte bredere handelsintegration og adgang til regionale og globale værdikæder. Udvikling af bæredygtige globale værdikæder er en nøgelfaktor med henblik på at nå de globale mål for bæredygtig udvikling. Lande, som indgår handelsaftaler, bør tage hensyn til disses indvirkning på udviklingslandene og den bæredygtige udvikling.

47. Alle udviklede lande og nye vækstøkonomier bør give toldfri og kvotefri adgang til deres markeder for produkter fra LDC-lande, undtagen våben og ammunition. Alle lande må i højere grad forholde sig til ikketoldmæssige spørgsmål såsom handelslettelse, tekniske forskrifter og standarder, arbejdsmarkeds- og miljøforskrifter, investeringer, tjenesteydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder og offentlige udbud. Gennemsigtige og forenklede oprindelsesregler kan fremme handelen, også på regionalt plan.
48. Handelspolitik, herunder handels- og investeringsaftaler, skal på passende vis integrere bæredygtig udvikling, også de sociale og miljømæssige dimensioner. Der bør ydes større støtte til multilaterale bestræbelser og den plurilaterale aftale om miljøvarer og -tjenester og til gennemførelsen af ILO's centrale arbejdsstandarder og grundlæggende konventioner samt til gennemførelsen af multilaterale miljøaftaler. Fremme af internationale retningslinjer og standarder samt offentlige og private bæredygtighedsordninger kan også give økonomiske, miljømæssige og sociale fordele. Vi understreger, at alle former for ulovlig handel skal bekæmpes.
49. EU har altid ført an i indsatsen for at sikre, at handelen bidrager til inklusiv vækst og bæredygtig udvikling: vores marked er det, der er mest åbent for udviklingslandene med fuldstændig toldfri og kvotefri adgang for alle produkter fra LDC-landene, undtagen våben og ammunition, EU og medlemsstaterne er kollektivt den største yder af bistand til handel, vores handelsaftaler er omfattende, og vi har integreret inklusiv bæredygtig udvikling i vores handels- og investeringspolitik. EU fremmer aktivt regional udvikling og integration, som kan hjælpe landene til at forbedre konkurrenceevnen på det globale marked, fremme handel, investeringer og mobilitet og bidrage til fred og stabilitet.
50. EU er fast besluttet på, at den forestående tiende WTO-Ministerkonference (MC10) i Nairobi i december 2015 skal blive en succes, og på, at der skal gøres konkrete fremskridt i forhandlingerne i Doharunden og gennemførelsen af Balipakken, herunder aftalen om fremme af samhandel og LDC-elementerne. Gennemførelsen heraf bør prioriteres.

vii) Fremme af videnskab, teknologi og innovation

51. Investeringer i videnskab, teknologi og innovation (VTI) er afgørende for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling og for at kunne identificere og tackle presserende globale samfundsudfordringer. For at forbedre en evidensbaseret beslutningstagning skal grænsefladen mellem videnskab og politik forbedres. Alle lande bør øge det bilaterale, regionale og multilaterale samarbejde om VTI for at fremme gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. EU er fast besluttet på at fremme VTI, f.eks. via sit rammeprogram for forskning og innovation. Horisont 2020 vil også støtte bæredygtig udvikling, både i EU og i samarbejde med internationale partnere. EU erkender også den vigtige rolle, som mellemlandene spiller, og behovet for at samarbejde effektivt med dem om videnskab, teknologi og innovation samt kapacitetsopbygning. Alle lande bør forpligte sig til at samarbejde om at udforme innovative løsninger med henblik på bæredygtig udvikling. .
52. Udviklede lande og i stigende grad nye vækstøkonomier har en vigtig rolle at spille for udvikling, overførsel og formidling af teknologi, kapacitetsopbygning og videnskabeligt og teknisk samarbejde, især med LDC-landene. Langsigtede investeringer og forpligtelser, bl.a. over for lokalsamfund og slutbrugere, er nødvendige for et vellykket resultat på dette område.
53. Selv om den offentlige sektor også spiller en vigtig rolle, ejes de fleste teknologier af den private sektor, og betydningen af partnerskaber med mange forskellige interessenter bør i denne forbindelse understreges. Udvikling, overførsel og formidling af teknologi skal fremmes ved hjælp af et gunstigt politisk klima og passende incitamenter på gensidigt aftalte betingelser. I den forbindelse understreger vi betydningen af beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på alle niveauer i overensstemmelse med de regler, som WTO og Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) har fastsat, og af kapacitetsopbygning for at udnytte de disponible teknologier så effektivt som muligt.

54. Fremme af IKT-forskning og digital innovation samt effektiv udnyttelse af nye og innovative teknologier, navnlig IKT, skaber et gunstigt klima for bæredygtig og inklusiv vækst. Landene bør opbygge åbne informationssamfund, hvor alle har adgang til digitale teknologier, og vedtage retlige rammer til beskyttelse af sikkerhed, ytringsfrihed, adgang til oplysninger og privatlivets fred i den digitale tidsalder.
55. FN bør fortsat lette adgangen til oplysninger om gældende teknologirelaterede mekanismer, bl.a. for miljømæssigt forsvarlige teknologier, og fremme koordinering mellem dem under hensyntagen til de særlige udfordringer i LDC-landene.

viii) Tackling af udfordringerne i forbindelse med migration og udnyttelse af de positive virkninger

56. Hvis migration og mobilitet forvaltes ordentligt, kan de yde et positivt bidrag til inklusiv vækst og bæredygtig udvikling. Migration bør tackles holistisk under fuld hensyntagen til de muligheder og udfordringer, som den indebærer i forbindelse med udvikling. Det nye globale partnerskab bør fremme en mere samarbejdsorienteret tilgang, således at den internationale migration i højere grad bidrager til en bæredygtig udvikling, og de pågældendes sårbarhed mindskes. Alle lande bør gøre en indsats for at forvalte migrationen effektivt i fuld respekt for migranternes menneskerettigheder og værdighed. Dette kræver, at både lovlig og ulovlig migration i oprindelses-, transit- og destinationslandene tackles i et partnerskab, herunder bekæmpelse af menneskesmugling og menneskehandel, især ved at bekæmpe kriminelle netværk. EU er fast besluttet på at sikre sammenhæng mellem politikkerne og målene for migration og udvikling og udnytte diasporaens bidrag til udvikling. EU's samlede strategi for migration og mobilitet er en effektiv ramme for et samarbejde med tredjelande om migrationsspørgsmål til gavn for begge parter.
57. Der er brug for initiativer, som gør det muligt for migranter selv at beholde mere af det, de tjener, især ved at styrke økonomisk inklusion, herunder adgang til finansielle tjenester, og reducere overførselsomkostningerne og tilbyde sikre kanaler for pengeoverførsler. Andre omkostninger ved migration og mobilitet, såsom mangel på bestemte kvalifikationer på grund af emigration og rekrutteringsudgifter, skal også tages op. Kvalifikationer bør kunne anerkendes på tværs af grænserne.

58. Desuden skal vi tage fat på skrupelløs rekrutteringspraksis, hjælpe med at etablere attraktive investeringsmuligheder for diaspora og beskytte fordrevne personers rettigheder. Vi bør øge samarbejdet om adgang til og muligheden for at overføre optjente ydelser i overensstemmelse med principperne i relevante internationale aftaler.

IV. Overvågning, ansvarlighed og revision

59. EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til at etablere og gennemføre strenge bestemmelser om overvågning, ansvarlighed og revision, der bør være en integrerende del af dagsordenen for perioden efter 2015. Rådets konklusioner fra december 2014 indeholder nøgleprincipper, som de bør følge i denne indsats. Der bør være én overordnet ramme, der dækker alle aspekter af målene for bæredygtig udvikling og alle gennemførelsesmidlerne, herunder alle aspekter af finansieringen.
60. Med henblik på at give dagsordenen for perioden efter 2015 en mere universel karakter bør hovedmålene for overvågning, ansvarlighed og revision være at overvåge de globale fremskridt, at fremme udveksling af bedste praksis og gensidig læring, herunder kollektiv tackling af fælles udfordringer, aktivt at inddrage alle interessenter og at give politisk fokus og vise lederskab for at motivere og tilskynde til en yderligere indsats.
61. Rammen bør fungere på nationalt, regionalt og globalt plan og bygge på allerede etablerede systemer for overvågning og ansvarlighed. Vi opfordrer alle lande til at forpligte sig til processer for overvågning, ansvarlighed og revision, der inddrager mange forskellige interessenter, og indføre systemer for ansvarlighed på nationalt plan på grundlag af nationale strategier for bæredygtig udvikling eller andre relevante rammer. Nationale parlamenter, lokale myndigheder og civilsamfundsaktører, herunder videninstitutioner, spiller en vigtig rolle i denne forbindelse, og det samme gælder overordnede revisionsorganer og andre uafhængige tilsynsorganer. Overvågning på nationalt plan bør også bidrage til overvågning på globalt plan, bl.a. med statistikker og andre relevante oplysninger vedrørende de globale indikatorer. Det regionale niveau kan udgøre et nyttigt forum for peer review og læring, og det kan tilskynde landene til at sætte ambitiøse mål og stimulere gennemførelsen. Arbejdet på regionalt niveau vil også kunne være med til at sikre fremskridt med grænseoverskridende spørgsmål og fællesregionale mål.

62. På det globale plan bør de fælles regler for overvågning, ansvarlighed og revision gøre fuldt brug af FN's Generalforsamling, Det Økonomiske og Sociale Råd og andre relevante organer eller fora, der er specialiseret i de forskellige områder, på en koordineret måde for at undgå dobbeltarbejde og begrænse den administrative byrde. FN's Politiske Forum på Højt Niveau vedrørende Bæredygtig Udvikling bør være hovedforummet på globalt plan. Forummet bør trække på nationale og regionale revisionsprocesser og spille en central tilsynsrolle for at opretholde det politiske engagement og lette evalueringen af fremskridt og udvekslingen af bedste praksis og bør udforme henstillinger om yderligere tiltag på nationalt, regionalt og globalt plan. Den globale statusrapport om bæredygtig udvikling bør støtte forummet i dets indsats for at udfylde sin rolle og lette evidensbaseret beslutningstagning på alle niveauer. Forummet bør udnytte erfaringerne fra det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde og forummet for udviklingssamarbejde.
63. EU og dets medlemsstater støtter udarbejdelsen af et centralt sæt resultatorienterede globale indikatorer til støtte for den kommende måling, overvågning og revision af målene for bæredygtig udvikling. Dette bør ske ved en teknisk ekspertledet proces med vejledning fra FN-systemet og nationale og regionale statistiske kontorer. Vi støtter den køreplan, som FN's Statistiske Kommission har fastsat for udarbejdelsen af en global indikatorramme og tidsplanen herfor. Vi hilser det velkommen, at der er nedsat en tværinstitutionel ekspertgruppe vedrørende målene for bæredygtig udvikling og en gruppe på højt plan i den forbindelse. Indikatorer og data bør så vidt muligt baseres på eksisterende indikatorer for at sikre solide datasæt og omkostningseffektive løsninger, men der er muligvis også behov for nye indikatorer. EU går ind for, at der vælges globale indikatorer, der kan anvendes til at følge fremskridtene hen imod forskellige mål samtidig, at der oprettes en integreret ramme, der indeholder sammenkædninger og sikrer en balance mellem de tre dimensioner af bæredygtig udvikling, og at antallet af indikatorer begrænses. For at nå målene om at mindske uligheden og ikke at lade nogen i stikken bør de relevante kvantitative og kvalitative indikatorer være køns- og alderssensitive, omfatte en menneskerettighedsdimension og om muligt være opdelt efter indkomst, køn, alder og andre faktorer. Ved dataindsamlingen bør der gøres brug af de muligheder, som digitale og geospatiale data, teknologi og in situ-overvågning giver. EU bør støtte indsatsen for at forbedre dækningen og kvaliteten af data for udviklingslande.

V. Vejen frem

64. EU og dets medlemsstater vil fortsat spille en aktiv og konstruktiv rolle i alle de igangværende processer og støtte konvergensen mellem dem for at nå frem til én overordnet dagsorden for perioden efter 2015. Med henblik herpå vil EU og dets medlemsstater fortsætte med at udarbejde og ajourføre fælles holdninger for på en effektiv og samlet måde at deltage i de igangværende internationale forhandlinger, bl.a. ved at arbejde videre med de spørgsmål, der er identificeret i bilaget til Kommissionens meddelelse "Et globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015".
65. Dette globale partnerskab kan kun fungere, hvis alle bidrager. EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til at spille deres rolle fuldt ud og samarbejde konstruktivt med andre, så der kan opstilles og gennemføres en ambitiøs og inklusiv forandringsdagsorden for perioden efter 2015.
-